

Samdir tingmenn við Kristian:

Lat Pensionatið verða opið

Undir lögtingsviðgerðini, sum var mikudagin, av frágreiðingini frá landsstýrismanninum í almannamálum um støðu teirra brekaðu, kom fram, at allir flokkar ynskja Pensionatið á Eirargarði opið um jólni

EDVARD JOENSEN

Hóast nógvar áheitanir um at lata Pensionatið verða verðandi opið, visti Kristian Magnussen, landsstýrismannur í almannamálum, málinum frá sær og lat tað aftur til tingmenn sjálvar.

Kristian Magnussen segði, undir orðaskiftinum um frágreiðing hansara til Løgtingið um støðu teirra brekaðu, at tingmenn høvdu sjálvir samtykt figgarlógina, sum millum annað gav Landsjúkrahúsinum so lítla av peningi, at neyðugt var at stongja ávisar deildir. Og hann ætlaði sær ikki upp í tað kórið, sum bara lovaði í eyst og vest, men ikki dugdi at figgia lyftini. Tað fór einki lyfti at koma frá honum, segði hann, sum skuldu figgjast við einum væntaðum yvirskoti á figgarlógin.

Fult hús

Tað sat fólk á hvørjum stóli á áhoyrarplássunum í Løgtinginum, tá tingmenn viðgjørd frágreiðingina frá landsstýrismanninum í almannamálum um støðuna hjá teimum brekaðu. Her vóru fólk frá ymsum feløgum, sum varða av teimum brekaðu. Her vóru fólk, sum sjálvi høvdu brek. Og á fremstu røð vóru tveir stólar vendir við, soleiðis at teir vendu aftur móti restini av áhoyrarunum. Har sótu tveir deyvutulkar og søgdu teimum deyvum, sum mett vóru, hvat tingmenn søgdu.

Og áðrenn fundurin byrjaði, vórðu tingmenn mintir á, at umstøðurnar hjá røslubrekaðum eru vánaligar. Ein maður í rullustóli ætlaði sær inn at lurtu. Men tað er so eiðasørt, at komandi er at Tinghúsinum við rullustóli. Sum teir skilamenn, norðoyatingmenninir Vilhelm og Heini eru, fóru teir at hjálpa. Men stólin datt sundur onkunsvegna, og Heini kleimdi ein finger, so hann umtrent gjørdist brekaður sjálvur.

Altjóða dagar

Tað var lögtingsformaðurin, sum hevði biðið um hesa frágreiðingina frá landsstýrismanninum, soleiðis at Løgtingi við viðgerðini av henni kundi halda altjóða dag teirra brekaðu, sum er 3. december.

Kristian Magnussen legði frágreiðingina fyrri Tingið týsdagin, og varð hon viðgjørd á tingfundi mikudagin.

Fyrst at taka orðið var framsøgumaður Sambandsflokksins, Maria Hansen.

Maria Hansen metti, at tey brekaðu í Føroyum vóru

Tungt er at verða útblakaður á jolum

(Modelmynd)

ov lágt prioriterað í mun til so mangt annað í hesum landinum.

Hon nevndi eitt yvirlikt yvir ymisk lond, har givin vóru stig eftir, hvussu tey brekaðu vóru prioriterað á ymsum økjum. Norðurlond sum heild lógu um 50 stig, segði Maria Hansen, meðan Føroyar einans høvdu fingið 22 stig.

Maria Hansen nam við trupuleikarnar hjá røslubrekaðum í Føroyum. Og teir eru nógvir, eins og tey røslubrekaðu geraft alt fleiri. Einamest orsakað av ferðsluvánlukkum, segði Maria Hansen.

Fostrið í vanda

Rúna Sivertsen, úr Fólka-flokkinum, vísti á, at tað eru ikki longur bara tey brekaðu, vit sjégga, sum eru verri fyrri, enn onnur.

Longu meðan fostrið er í móðurlívið, ber til at ávísa eitthvørt brek. Og so ber eisini til at taka fostrið, tí tað mangan tykist óynskt, um tað ikki er fullført.

Rúna Sivertsen setti spurnartekin við, hvussu ein mamma, sum kom út fyrri slíkum, mundi hava tað. Tað verið seg, tá hon fær at vita, at fostrið er brekað. Meðan hon umhugas, hvat geraft skal. Og ikki minst eftir eina möguleiga fosturtøku.

Annars fegnast Rúna Sivertsen um, at deildirnar á Eirargarði, sum fyrr hevur verið tósad um at gera til umsitingarbygningar, nú kortini fara at verða nýttar til upprunaliga endamálið. Nevniliga til heim fyrri fólk, sum hava ein serligan tørv.

Annars helt Rúna Sivertsen ikki, at Løgtingið átti at sleppa at krevja brek-

að børn í vanligar skúlar. Hon helt ikki, at lærarar skuldu hava rætt til at undirvísa á økjum, teir ikki hava førleika til.

Útblakaður á jolum

Fólk eru skelkað av bodnum um, at búfólkini á Pensionatinum skulu blakast út heimanífrá á jolum, segði Vilhelm Johannesen, framsøgumaður Javnaðarflokksins.

«Og júst til hesa høgtíðina, tá øll siga seg vera so goð. Ikki minst við hvønn annan.»

Hetta er beinleiðis í stríð við bæði Løgtings- og ST kunngerðir, segði Vilhelm Johannesen og heitti á Kristian Magnussen, landsstýrismann í almannamálum, um at broyta hasa avgerðina.

Almennir bygningar og strandfaraskip eru vánalig, tá um ræður möguleikar hjá brekaðum, segði Vilhelm Johannesen, og vísti á tað, sum fyrst útuttan fyrri Tinghúsið, tá rullustólurin skuldi inn.

Atferðartrupuleikar

Heini O. Heinesen út Tjóðveldisflokkinum tók aftur í aftur sín kleimda finger, tá hann minti á, hvussu illa til stóð hjá teimum røslubrekaðu.

Annars nevndi Heini O. Heinesen fleiri ymisk brek, fólk kunnu hava. Millum annað kom hann inn á fólk við atferðartrupuleikum.

«Tað kann væl verða,» helt Heini O. Heinesen, «at tað eisini eru tingmenn, sum hava havt atferðartrupuleikar á yngri árum.»

Havandi rullustólm og

kleimda fingurinn á huga, helt Heini O. Heinesen, at tað átti at verðið bygdar fleiri vardar íbúðir við serligum möguleikum fyrri brekað. Tí kundi Húsálansgrunnurin staðið fyrri.

Kommunurnar brúka nógvar pengar til óneyðug ting, segði Heini, og til átti at borið hjá teimum at gjørt nakað meira við hendan trupuleikan.

Strandfaraskipini

Sum so mong onnur av teimum, sum høvdu orðið, var Ernst Hansen, úr Verkamannafylkingini í samgongu, eisini eftir strandfaraskipinum fyrri vánaliga innrætting.

Tað er púra ómøguligt hjá einum brekaðum at ferðast við strandfaraskipinum, segði Ernst Hansen. Tað gongur mangan upp hjá teimum, sum annars klára seg sjálv, segði hann.

Ernst Hansen helt, sum fleiri onnur, at pengar eiga

at verða settir av til bygging av vardum íbúðum. Og nevndir vórðu Húsálansgrunnurin og Íbúðargrunnurin, sum brúkast kunnu til hetta endamál.

Eisini Ernst Hansen var í móti at stongja Pensionatið á jolum.

Ørðvisi í New York

Thordur Niclasen úr Miðflokkinum helt, at tað var lítil nytta í føgrum orðum, um einki var aftanfyrri.

Hann vísti á, at nú hevði Kristian Magnussen möguleika at vísa í gerðum, at hugsað eisini verður um tey brekaðu.

Tað var bara at broyta avgerðina um at stongja Pensionatið.

«Tað er ein ómenniskjanslig gerð at koyra hesi fólkini út,» segði Thordur Niclasen.

Hann vísti á, at í New York, sum hann nýliga hevur vitjað, bar allastaðni til at koma fram hjá teimum

Jól í gamla bókhandli

Alheims met til allar tíðir. Tann fullkomna jólagávan til dreingir og gentur í øllum aldri.

Guinness
Rekordbog 1998
Kr. 149,-

p.f. H.N. Jacobsens
Bókahandil

Vaglið • Tlf. 1 10 36

brekaðu. So kaldur og ráur, tann býurin annars er, var allastaðni sjónligt, at tey brekaðu vóru partur av samfelagnum, segði Thordur Niclasen.

Har vóru uppsløg í buss-um og ferjum, og hvar tú enn ferðaðist, sum vísu á pláss, har millum annað ein rullustólur kundi standa.

Og uttan fyrri Tinghúsið skýmdi hetta stilla, frostklára kvöldið í december.

Jólatræið á Tinghúsvollinum skein um kapp við perurnar í trønum framman fyrri Bókhandlinum og mintu fólk á, at jólni nærkast, samstundis sum búfólkini á Pensionatinum helst verða útblakað.

Tað hanga myrk skyggi yvir Pensionatinum um dagarnar